

Machiavelli rijdt niét mee

Rigoberto Urán heeft de eerste echte koningin-rit gewonnen en kunnen we daar iets op tegen hebben? Ja, als we teruggaan naar die schandalige non-sprint van hem toen hij samen met Aleksander Vinokoerov op de olympische eindstreep afstormde in Londen in 2012 en als een aspirant de verkeerde kant opkeek, waarna Vino won. Urán kreeg een huis van het Colombiaanse olympisch comité omdat hij een medaille had gewonnen. Wat hij uit Kazachstan kreeg voor het wegschenken van dat goud, is niet bekend. Gisteren sprintte hij vol recht door. In tegenstelling tot in Londen had hij gisteren ook maar twee versnellingen meer en hij ging voor de zwaarste.

Later kreeg ik van een ploegleider die Urán en nog wel meer Colombianen bij hem had gehad een mogelijke verklaring voor wat er zich die dag in het hoofd van Urán had afgespeeld. Of ik Narcos had gezien, de Netflix-serie over drugsbaas Pablo Escobar en zijn Medellín-kartel? Ja? Welnu, zei de ploegleider, alle Colombianen die in Medellín groot zijn geworden, hebben een *on s'en foutisme* en een cynisme, waar wij Europeanen niet bij kunnen. Die hele stad en wijde omgeving heeft decennialang zo moeten overleven: wees slimmer dan de andere, grijp wat je kan grijpen, boks niet boven je gewicht en blijf leven. Bij Urán zit dat pragmatisme ingebakken. Bijgevolg: alsnog gefeliciteerd Urán, al had Warren Barguil die overwinning ook verdiend en langer dan drie minuten.

Meer dan ooit was wielrennen gisteren het verhevigde leven, zoals Jan Wauters dat ooit zo mooi verwoordde. Drama, verdriet, vreugde, wisselende kansen en de dood die om de hoek loerde.

Eerst ging Robert Gesink onderuit en hield er een stabiele breuk aan wervel L1 aan over. Had veel slechter gekund. Het liep al bij al ook goed af met Richie Porte na zijn doodsmak. Ogenschijnlijk na een sturfout van hemzelf, dus niemand die iets te verwijten viel.

Vallen hoort niet bij wielrennen, maar een afdaling op tijd en stond wel. Bergaf rijden blijft het gevaarlijkste onderdeel van die sport en in tegenstelling tot sprinten kan je dat moeilijk reglementeren, laat staan afschaffen. Alleen maar renners bergop een col opsturen en nooit meer bergaf is ook geen optie. Het is pijnlijk, maar tot de uitvinding van de airbag voor wielrenners zoals die al twee jaar voor skiërs bestaat, zullen we om de zoveel jaar een Casartelli en een Weylandt moeten betreuren.

Porte heeft gisteren zoveel geluk gehad, dat je je niet kan voorstellen dat die jongen ooit nog met de juiste instelling op een fiets kan kruipen en tegen zeventig en harder naar beneden kan razen. Twee zware crashes in twaalf maanden zitten nu tussen zijn oren en zijn daar nooit meer weg te krijgen.

Eerder in de rit was er nog een incident dat als vreemd werd omschreven door de commentatoren Michel Wuyts en José De Cauwer. Froome had pech, stak zijn hand op en Fabio Aru die dat had gezien, probeerde weg te rijden. Ik vond dat wegrijden vreemd, maar De Cauwer vond het vreemd dat Aru niet volle bak doorging en dat Fuglsang, zijn ploegmaat, hem niet hielp om te profiteren van die onfortuinlijke gang van zaken bij de geletruidrager. Dat ook de rest van de kopgroep geen aanstalten maakte om Froome in de vernieling te rijden, kon er ook niet in bij deze adept van de oude wielercultuur.

Wie een beetje begaan is met het wielrennen, moet beseffen dat deze sport in crisis vooral niet gebaat is bij onsportiviteit. Het is niét abnormaal dat wordt gewacht – of op zijn minst niét wordt aangevallen – nadat iemand pech heeft. het doel heiligt niet alle middelen. Er rijden er al genoeg mee in dat peloton die daar niks te zoeken hebben, dat we ook niet nog een keer Machiavelli moeten uitnodigen.

Er is wel iets mis met wie denkt dat bij pech van een ander moet worden aangevallen. Zo'n Fabio Aru, wat een valsaard zeg. Jammer dat die niet helemaal moest lossen op de Mont du Chat. Er zijn een aantal wetten in de sport en één daarvan is dat je in de mate van het mogelijke niet probeert te profiteren van het ongeluk van je tegenstander. In het voetbal, om nog maar eens die manke vergelijking tussen die twee sporten te maken, zal je ook niet proberen scoren nadat de doelman zich heeft verstapt en niet meer verder kan.

En kan het nu ook eens ophouden met dat anti-Froome-gedoe? Neen, het is geen gestroomlijnde renner, en zijn ploeg is ijzersterk, en ze doen er alles aan om nog sterker te zijn, en ik hoopte ook in stilte op een stunt van Richie Porte, maar de man heeft nog geen krimp gegeven. Pak Chris Froome in een één tegen één bergop, en niet als zijn derailleur het niet meer doet.

Porte heeft zoveel geluk gehad, dat je je niet kan voorstellen dat die jongen ooit nog met de juiste instelling op een fiets kan kruipen